

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง “บทบาทของบ้าน วัด โรงเรียน ชุมชน (บวรชน) ต่อการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในวัยรุ่น จังหวัดจันทบุรี” กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 จำนวนทั้งสิ้น 365 คน การนำเสนอผลการศึกษาวิจัยตามลำดับของกรอบแนวคิด โดยผลการศึกษานำเสนอด้วยการบรรยายประกอบตารางดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล
2. ลักษณะของวัยรุ่น
3. การอบรมเลี้ยงดู
4. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด
5. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของวัด (ศาสนา) ต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด
6. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของโรงเรียน (สถานศึกษา) ต่อการป้องกันปัญหา
ยาเสพติด
7. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของชุมชน (ชุมชน) ต่อการป้องกันปัญหายาเสพติด
8. พฤติกรรมการใช้สารเสพติด ได้แก่ การใช้/ไม่ใช้ ชนิด และปริมาณ
9. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด
10. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของวัด (ศาสนา) ต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด
11. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของโรงเรียน(สถานศึกษา) ต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด
12. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของชุมชน ต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด

4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ผลการเรียน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อสัปดาห์ จำนวนพี่น้อง สถานภาพสมรสของบิดามารดา และรายได้ของบิดามารดา ตามตารางที่ 4.1 โดยผลการศึกษาปรากฏดังนี้

เพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 เพศชาย จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2

อายุ

สำหรับการจำแนกตามอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลปรากฏว่าส่วนใหญ่มีอายุ 14 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมา อายุ 13 ปี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 อายุ 15 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 อายุ 12 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 อายุ 16 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และอายุ 17 ปี จำนวน 2 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 โดยแต่ละระดับมีจำนวนนักเรียนที่ใกล้เคียงกัน คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2

ผลการเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ระหว่างเกรดเฉลี่ย 3.00 – 4.00 จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 77.0 รองลงมาอยู่ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.00 แต่ไม่เกิน 3.00 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เกรดเฉลี่ย 1.00 - 2.00 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 และผลการเรียนต่ำสุดอยู่ที่ต่ำกว่าเกรดเฉลี่ย 1.00 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ศาสนา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 339 คน คิดเป็นร้อยละ 92.9 รองลงมานับถือศาสนาคริสต์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 และศาสนาอิสลาม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อสัปดาห์ (โดยเฉลี่ย)

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่าย 200 – 400 บาทต่อสัปดาห์ จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 รองลงมาได้รับค่าใช้จ่ายมากกว่า 400 บาท แต่ไม่เกิน 600 บาทต่อสัปดาห์ จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ได้รับค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 200 บาทต่อสัปดาห์ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และได้รับมากกว่า 600 บาทต่อสัปดาห์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

จำนวนพี่น้อง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาเป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 มีจำนวนพี่น้อง 3 คน จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีพี่น้องจำนวน 4 คน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และมีพี่น้องมากที่สุดเกิน 4 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ลำดับที่ของการเป็นบุตร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นบุตรคนแรกของครอบครัว จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมา เป็นบุตรคนที่ 2 ของครอบครัว จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 เป็นบุตรคนที่ 3 ของครอบครัว จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 เป็นบุตรคนสุดท้ายของครอบครัว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 และเป็นบุตรคนที่ 4 ของครอบครัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

การพักอาศัย

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 75.1 รองลงมา อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 อาศัยอยู่กับญาติผู้ใหญ่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 อาศัยอยู่กับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ญาติ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

สถานภาพสมรสของบิดา-มารดา

สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ด้วยกัน ซึ่งมีจำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 แยกกันอยู่ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 หย่าร้างกัน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 บิดาเสียชีวิต จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 บิดามารดาเสียชีวิต จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 มารดาเสียชีวิต จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ระดับการศึกษาของบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งมีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 ระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ระดับปริญญาตรี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ระดับอนุปริญญาหรือปวส. จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และไม่เคยเข้ารับการศึกษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

อาชีพของบิดา

อาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับราชการ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 รับจ้างจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ค้าขาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 เกษตรกรรม จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ธุรกิจ จำนวน 45 คน คิดเป็น

ร้อยละ 12.3 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

รายได้ของบิดา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีบิดาที่รายได้มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 รองลงมามีรายได้อยู่ระหว่าง 8,001- 12,000 บาทต่อเดือน จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 มีรายได้ 4,001-8,000 บาทต่อเดือน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 มีรายได้ไม่เกิน 4,000 ต่อเดือน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 มีรายได้ระหว่าง 12,001 – 16,000 บาทต่อเดือน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 มีรายได้ระหว่าง 16,001 – 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และที่ไม่มีรายได้จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 (ซึ่งในจำนวนนี้มีบิดาที่ไม่มีรายได้เพราะเสียชีวิต จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และว่างงาน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4

ระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษาของมารดา ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งมีจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 ปริญญาตรี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 ระดับมัธยม/ปวช. จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ระดับอนุปริญญาหรือปวส. จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 และไม่เคยเข้ารับการศึกษ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

อาชีพของมารดา

อาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 รับจ้าง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 แม่บ้าน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 รับราชการ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 เกษตรกรรม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 รัฐวิสาหกิจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 เสียชีวิต จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

รายได้ของมารดา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีมารดาที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 4,001 – 8,000 บาทต่อเดือน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 8,001-12,000 บาทต่อเดือน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 ไม่มีรายได้ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 (เป็นแม่บ้านจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 เสียชีวิต 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3) มีรายได้มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 มีรายได้ไม่เกิน 4,000 บาทต่อเดือน จำนวน 55 คน คิดเป็น

ร้อยละ 15.1 มีรายได้ระหว่าง 12,001 – 16,000 บาทต่อเดือน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และมีรายได้ระหว่าง 16,001- 20,000 บาทต่อเดือน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7

ตารางที่ 4.1
ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	222	60.8
ชาย	143	39.2
รวม	365	100.0
อายุ		
12 ปี	36	9.9
13 ปี	113	31.0
14 ปี	123	33.7
15 ปี	83	22.7
16 ปี	8	2.2
17 ปี	2	0.5
รวม	365	100.0
ระดับการศึกษา		
ม.1	122	33.4
ม.2	122	33.4
ม.3	121	33.2
รวม	365	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ผลการเรียน		
ต่ำกว่า 1.00	2	0.5
ระหว่างเกรด 1.00 - 2.00	7	1.9
มากกว่า 2.00 แต่ไม่เกิน 3.00	75	20.6
ระหว่าง 3.00 - 4.00	281	77.0
รวม	365	100.0
ศาสนา		
พุทธ	339	92.9
คริสต์	25	6.8
อิสลาม	1	0.3
รวม	365	100.0
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ		
น้อยกว่า 200 บาท/สัปดาห์	42	11.5
200-400 บาท/สัปดาห์	256	70.1
มากกว่า 400 แต่ไม่เกิน 600 บาท/สัปดาห์	58	15.9
มากกว่า 600 บาท/สัปดาห์	9	2.5
รวม	365	100.0
จำนวนพี่น้อง		
1 คน	82	22.5
2 คน	199	54.5
3 คน	73	20.0
4 คน	10	2.7
มากกว่า 4 คน	1	0.3
รวม	365	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ลำดับของการเป็นบุตร		
บุตรคนแรก	198	54.3
บุตรคนที่ 2	123	33.7
บุตรคนที่ 3	26	7.1
บุตรคนที่ 4	2	0.5
บุตรคนสุดท้อง	16	4.4
รวม	365	100.0
การพักอาศัย		
บิดา-มารดา	274	75.1
บิดา-มารดา	56	15.3
ญาติผู้ใหญ่	27	7.4
บุคคลอื่น ๆ ระบุ	8	2.2
รวม	365	100.0
สถานภาพสมรสของบิดา-มารดา		
อยู่ด้วยกัน	282	77.3
แยกกันอยู่	39	10.7
หย่าร้างกัน	28	7.7
บิดาเสียชีวิต	13	3.5
มารดาเสียชีวิต	1	0.3
บิดามารดาเสียชีวิต	2	0.5
รวม	365	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาของบิดา		
ไม่เคยเข้ารับการศึกษ	4	1.1
ระดับประถมศึกษา	97	26.6
มัธยม/ปวช.	96	26.3
อนุปริญญา/ปวส.	56	15.3
ปริญญาตรี	95	26.0
สูงกว่าปริญญาตรี	17	4.7
รวม	365	100.0
อาชีพของบิดา		
รับจ้าง	76	20.8
รับราชการ	90	24.7
ค้าขาย	70	19.2
ธุรกิจส่วนตัว	45	12.3
เกษตรกรกรรม	55	15.0
รัฐวิสาหกิจ	20	5.5
พ่อบ้าน	9	2.5
รวม	365	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ของบิดา		
ไม่มีรายได้	22	6.0
น้อยกว่า 4,000 บาทต่อเดือน	46	12.6
4,001-8,000 บาท/เดือน	62	17.0
8,001-12,000 บาท/เดือน	69	18.9
12,001-16,000 บาท/เดือน	44	12.1
16,001-20,000 บาท/เดือน	39	10.7
มากกว่า 20,000 ต่อเดือน	83	22.7
รวม	365	100.0
ระดับการศึกษาของมารดา		
ไม่เคยเข้ารับการศึกษ	3	0.8
ระดับประถมศึกษา	108	29.6
มัธยม/ปวช.	98	26.9
อนุปริญญา/ปวส.	49	13.4
ปริญญาตรี	101	27.7
สูงกว่าปริญญาตรี	6	1.6
รวม	365	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพของมารดา		
รับจ้าง	69	18.9
รับราชการ	54	14.8
ค้าขาย	94	25.8
ทำธุรกิจส่วนตัว	26	7.1
เกษตรกรรม	44	12.0
รัฐวิสาหกิจ	15	4.1
แม่บ้าน	63	17.3
รวม	365	100.0
รายได้ของมารดา		
ไม่มีรายได้	57	15.6
น้อยกว่า 4,000 บาท/เดือน	55	15.1
4,001-8,000 บาท/เดือน	68	18.6
8,001-12,000 บาท/เดือน	66	18.1
12,001-16,000 บาท/เดือน	35	9.6
16,001-20,000 บาท/เดือน	28	7.7
มากกว่า 20,000 บาท/เดือน	56	15.3
รวม	365	100.0

4.2 ลักษณะของวัยรุ่น

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่น ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัด ได้แก่ ลักษณะการแยกตัวจากครอบครัว การวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องของรูปร่าง หน้าตา การมีพฤติกรรมเลียนแบบ การชอบความแปลกใหม่ของชีวิต ความต้องการเป็นที่ยอมรับ การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ การใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย การชอบรวมกลุ่มกับเพื่อน ความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง การชอบความสนุกสนาน ตื่นเต้น และท้าทาย

4.2.1 ลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบอยู่คนเดียว

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นในลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบแยกตัวเองอยู่คนเดียว โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.90 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 และรองลงมาเห็นด้วยมาก และน้อย ในจำนวนที่เท่ากันคือ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เห็นด้วยมากที่สุดจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และเห็นด้วยน้อยที่สุดจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

4.2.2 ลักษณะของวัยรุ่นที่มีกวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องของรูปร่าง หน้าตา

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นที่มีกวิตกกังวลในเรื่องรูปร่างหน้าตา โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.55 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 เห็นด้วยน้อย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

4.2.3 ลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบเลียนแบบพฤติกรรมที่ทำทาย

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบเลียนแบบพฤติกรรมที่ทำทาย โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.53 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมา เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 เห็นด้วยน้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

4.2.4 ลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบความแปลกใหม่ในชีวิต

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบความแปลกใหม่ในชีวิต โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมา เห็นด้วยน้อย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 เห็นด้วยมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

4.2.5 ลักษณะของวัยรุ่นที่ต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นที่ต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.61 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมา เห็นด้วยมาก จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 เห็นด้วยน้อย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

4.2.6 ลักษณะของวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์อย่างรวดเร็ว

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์อย่างรวดเร็ว โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมา เห็นด้วยน้อย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 เห็นด้วยมาก จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

4.2.7 ลักษณะของวัยรุ่นที่มีการใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นที่มีการใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.85 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 เห็นด้วยน้อย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

4.2.8 ลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบการรวมกลุ่มกับเพื่อน

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบการรวมกลุ่มกับเพื่อน โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.82 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 เห็นด้วยน้อย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4

4.2.9 ลักษณะของวัยรุ่นที่มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นที่มีความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.96 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 เห็นด้วยน้อย จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6

4.2.10 ลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบความสนุกสนาน ตื่นเต้น และท้าทาย

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นที่ชอบความสนุกสนาน ตื่นเต้น และท้าทาย โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.95 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 รองลงมาเห็นด้วยน้อย จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 เห็นด้วยมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่นอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่น พบว่า ลักษณะของวัยรุ่นในความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ การชอบความตื่นเต้น สนุกสนาน โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.95) การชอบความแปลกใหม่ในชีวิต โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.58) การมีอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงเร็ว โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.27) และความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของวัยรุ่น ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การชอบเลียนแบบพฤติกรรมที่ท้าทาย โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.53) (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะของวัยรุ่น

ลักษณะของวัยรุ่น	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
1. ฉันชอบอยู่คนเดียว	12.0 44	23.6 86	34.0 124	23.6 86	6.8 25	100.0 365	2.90 ปานกลาง
2. ฉันมักวิตกกังวลในเรื่องรูปร่างหน้าตา	13.1 48	35.1 128	39.2 143	8.8 32	3.8 14	100.0 365	2.55 น้อย
3. ฉันชอบเลียนแบบพฤติกรรมที่ท้าทาย	13.2 48	38.6 141	33.7 123	11.2 41	3.3 12	100.0 365	2.53 น้อย
4. ฉันชอบความแปลกใหม่ในชีวิต	2.5 9	10.4 38	34.5 126	31.8 116	20.8 76	100.0 365	3.58 มาก
5. ฉันยอมทำตามเพื่อนเพื่อให้เพื่อนยอมรับ	11.2 41	34.8 127	39.7 145	10.7 39	3.6 13	100.0 365	2.61 ปานกลาง
6. อารมณ์ของฉันเปลี่ยนแปลงเร็ว	4.4 16	19.5 71	33.4 122	30.7 112	12.0 44	100.0 365	3.27 ปานกลาง
7. ฉันใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือย	8.2 30	28.0 102	40.5 148	17.0 62	6.3 23	100.0 365	2.85 ปานกลาง
8. ฉันชอบรวมกลุ่มกับเพื่อนหลังเลิกเรียน	15.6 57	23.3 85	34.5 126	16.2 59	10.4 38	100.0 365	2.82 ปานกลาง
9. ฉันชอบลองสิ่งแปลกใหม่	9.6 35	25.8 94	34.2 125	20.0 73	10.4 38	100.0 365	2.96 ปานกลาง
10. ฉันชอบความตื่นเต้นสนุกสนาน	0.8 3	5.8 21	26.3 96	32.0 117	35.1 128	100.0 365	3.95 มาก

4.3 ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบ้าน (ครอบครัว)

จากการศึกษาลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบ้าน (ครอบครัว) ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

4.3.1 การเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม

1. ผู้ปกครองชอบออกคำสั่งให้นักเรียนทำตามจากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของบ้าน (ครอบครัว) ที่ผู้ปกครองชอบออกคำสั่งให้ทำตาม โดยภาพรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.49 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาเห็นด้วยน้อย จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 เห็นด้วยมาก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

2. นักเรียนรู้สึกที่ผู้ปกครองวางกรอบชีวิตให้นักเรียน จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะที่ผู้ปกครองวางกรอบชีวิตให้ โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.91 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 เห็นด้วยน้อย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7

3. เมื่อผิดพลาดผู้ปกครองทำโทษนักเรียนรุนแรงเกินความผิด จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะที่ผู้ปกครองทำโทษนักเรียนรุนแรงเกินความผิด โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.84 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 เห็นด้วยน้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.75 แสดงว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม อยู่ในระดับอยู่ในระดับปานกลาง

4.3.2 การเลี้ยงดูแบบรักเอาใจใส่

1. นักเรียนไม่มั่นใจว่าผู้ปกครองรักและเอาใจใส่นักเรียน จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะความไว้วางใจของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครองในการให้ความรักและการเอาใจใส่ โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.05 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 เห็นด้วยน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

2. นักเรียนน้อยเนื้อต่ำใจว่านักเรียนไร้คุณค่าในสายตาผู้ปกครอง จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะความไว้วางใจของนักเรียนที่มีต่อผู้ปกครองในการเห็นคุณค่าของนักเรียน โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.79 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 เห็นด้วยน้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

3. ผู้ปกครองบอกเหตุผลเมื่อต้องการให้นักเรียนทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของผู้ปกครองที่บอกเหตุผลให้นักเรียนทราบเมื่อต้องการให้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.50 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.11 แสดงว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักเอาใจใส่อยู่ในระดับน้อย

4.3.3 การเลี้ยงดูแบบรักตามใจ

1. ผู้ปกครองไม่เคยต่อว่าเมื่อนักเรียนทำความผิด จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของผู้ปกครองที่ไม่เคยต่อว่าเมื่อนักเรียนทำความผิดโดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.97 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

2. ผู้ปกครองตามใจและเอาอกเอาใจนักเรียนเสมอ จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของผู้ปกครองที่ตามใจและเอาอกเอาใจนักเรียนเสมอ โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.39 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

3. เมื่อนักเรียนมีปัญหา ผู้ปกครองจะยื่นมือเข้ามาช่วยแก้ปัญหาทันที จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของผู้ปกครองที่คอยช่วยเหลือปกป้องนักเรียน โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.44 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยน้อย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 เห็นด้วยมาก จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.60 แสดงว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบรักตามใจ อยู่ในระดับน้อย

4.3.4 การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

1. ผู้ปกครองหาเวลาให้นักเรียนได้ยาก จากการศึกษาคำความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของผู้ปกครองที่หาเวลาให้นักเรียนได้ยาก โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.42 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมา เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 เห็นด้วยน้อย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

2. ผู้ปกครองมักคิดระยะเวลาโรงเรียนเชิญมาร่วมกิจกรรม จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของผู้ปกครองที่มักจะคิดระยะเวลาโรงเรียนเชิญมาร่วมกิจกรรม โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.28 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมา เห็นด้วยมาก จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 เห็นด้วยน้อย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

3. ผู้ปกครองเห็นว่าทุกข์สุขของนักเรียนเป็นเรื่องรองจากอาชีพ จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับลักษณะของผู้ปกครองที่เห็นว่าทุกข์สุขของนักเรียนเป็นเรื่องรองจากอาชีพ โดยภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.68 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมา เห็นด้วยมาก จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 เห็นด้วยน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 (ตารางที่ 4.3)

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.46 แสดงว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.3

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการอบรมเลี้ยงดู

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ผู้ปกครองมักสั่งนั่นสั่งนี่ ให้นักเรียนทำตาม	1.9 7	12.0 44	37.0 135	33.2 121	15.9 58	100.0 365	3.49 มาก	2.75 ปาน กลาง
2. นักเรียนรู้สึกที่ผู้ปกครอง วางกรอบชีวิตให้นักเรียน	11.8 43	26.0 95	32.6 119	18.9 69	10.7 39	100.0 365	2.91 ปาน กลาง	
3. เมื่อผิดพลาดผู้ปกครองทำโทษ นักเรียนรุนแรงเกินความผิดนั้น	46.0 168	33.4 122	13.4 49	5.0 18	2.2 8	100.0 365	1.84 น้อย	
4. นักเรียนไม่มั่นใจว่าผู้ปกครอง รักและเอาใจใส่นักเรียน	44.4 162	26.0 95	15.9 58	7.9 29	5.8 21	100.0 365	2.05 น้อย	2.11 น้อย
5. นักเรียนน้อยเนื้อต่ำใจว่านักเรียน ไร้คุณค่าในสายตาผู้ปกครอง	51.8 189	26.8 98	14.0 51	4.9 18	2.5 9	100.0 365	1.79 น้อย	
6. สำหรับนักเรียนผู้ปกครองเลือก เหตุผลมากกว่าการตามใจกัน	21.6 79	32.1 117	28.2 103	11.2 41	6.8 25	100.0 365	2.50 น้อย	
7. เพราะรักผู้ปกครองไม่เคยต่อว่า เมื่อนักเรียนทำผิด	37.5 137	34.0 124	23.6 86	4.1 15	.8 3	100.0 365	1.97 น้อย	2.60 น้อย
8. ผู้ปกครองตามใจและเอาอก เอาใจนักเรียนเสมอ	21.6 79	33.4 122	31.5 115	11.0 40	2.5 9	100.0 365	2.39 น้อย	
9. ยามนักเรียนมีปัญหา ผู้ปกครอง จะยื่นมือเข้ามาช่วยแก้ปัญหาทันที	6.3 23	14.8 54	28.2 103	29.6 108	21.1 77	100.0 365	3.44 มาก	
10. ผู้ปกครองหาเวลาว่างให้ นักเรียนได้ขาก	21.9 80	35.6 130	26.6 97	10.1 37	5.8 21	100.0 365	2.42 น้อย	2.46 น้อย
11. ผู้ปกครองมักคิดระยะเวลา โรงเรียนเชิญมาร่วมกิจกรรม	31.5 115	29.9 109	23.8 87	8.5 31	6.3 23	100.0 365	2.28 น้อย	
12. ทุกข์สุขของนักเรียนเป็น เรื่องรองจากอาชีพ	18.3 67	28.2 103	31.5 115	11.0 40	11.0 40	100.0 365	2.68 น้อย	

4.4 บทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพติด

ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกันปัญหาเสพติดในวัยรุ่น มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองในการให้ความรู้เรื่องยาเสพติด โทษและพิษภัยของยาเสพติด ตลอดจนสอนวิธีการป้องกันตนจากยาเสพติดโดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และน้อยที่สุดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 เช่นเดียวกัน

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองที่คอยสอนอยู่เสมอว่า ไม่ควรลองเสพยาเสพติด และทำตัวเป็นตัวอย่างดีในการไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.33 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2 เห็นด้วยน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 และน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองที่คอยดูแลเอาใจใส่ลูกอย่างใกล้ชิด มีการตรวจตราเครื่องแต่งกาย และกระเป๋านักเรียน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 เห็นด้วยน้อย จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองที่สอนวิธีการปฏิเสธยาเสพติด เมื่อถูกชักชวน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.43 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 เห็นด้วยน้อย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0

5. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองที่มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ของครอบครัว และมีการตั้งข้อตกลงหรือตั้งกฎภายในบ้านร่วมกัน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 เห็นด้วยน้อย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

6. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยผู้ปกครองร่วมสร้างครอบครัวที่อบอุ่นพ่อแม่รักใคร่เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน และเลี้ยงดูลูกด้วยความรักและยุติธรรม โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 เห็นด้วยน้อย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

7. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองที่มีเหตุผลยอมรับฟังความคิดเห็น และให้อภัยในความผิดแม้จะเป็นความผิดเรื่องเสพยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.54 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็น

ร้อยละ 21.1 เห็นด้วยน้อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

8. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองที่ให้คำแนะนำในการเลือกคบเพื่อนที่ดี และห้ามนักเรียนคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

9. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยผู้ปกครองเห็นคุณค่าในตัว of นักเรียน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 44.6 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 เห็นด้วยน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

10. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยผู้ปกครองให้การส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียน เช่น การให้เรียนดนตรี หรือศิลปะ กีฬา ฯลฯ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.89 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 เห็นด้วยน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6

11. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองที่มีการทำกิจกรรมภายในครอบครัวร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เช่น การทำงานบ้าน งานครัว ทำสวน เล่นกีฬา ดูหนัง ฟังเพลง หรือเล่นเกม ฯลฯ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 117 คน คิดเป็น ร้อยละ 32.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ

22.7 เห็นด้วยน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

12. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองที่มีเข้าใจความเป็นวัยรุ่น และคำนึงถึงความต้องการของลูก โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยมาก จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 เห็นด้วยน้อย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

13. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน ของผู้ปกครองที่มีการส่งเสริมให้ลูกเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน หรือค่ายที่เกี่ยวกับยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 เห็นด้วยน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

14. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครอง ที่เอาใจใส่ในเรื่องการเรียน โดยคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน และให้อิสระในการตัดสินใจเลือกเรียน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 เห็นด้วยน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

15. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของผู้ปกครองที่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการไปพบปะหรือร่วมประชุมที่โรงเรียน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 เห็นด้วยน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในชั้นปฏิบัติการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของบ้านอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.4)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในชั้นปฏิบัติการป้องกันปัญหาเสพติด พบว่า บทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในชั้นปฏิบัติการป้องกันปัญหาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ การที่ผู้ปกครองสอนอยู่เสมอว่า ไม่ควรลองเสพยาเสพติด และทำตัวเป็นตัวอย่างดีในการไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด โดยมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.33) การที่ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการเลือกคบเพื่อนที่ดี และห้ามนักเรียนคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.25) การที่ผู้ปกครองเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน โดยคำนึงถึงความสามารถของนักเรียนและให้อิสระในการตัดสินใจเลือกเรียน มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.05) และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในชั้นปฏิบัติการป้องกันปัญหาเสพติดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การที่ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด มีการตรวจตราเครื่องแต่งกายและกระเป๋านักเรียน มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.35) (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ
 ของบ้าน (ครอบครัว) ในด้านการป้องกัน

บทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ ของบ้าน (ครอบครัว) ในด้านการป้องกัน	ระดับการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
1. ผู้ปกครองให้ความรู้เรื่องยาเสพติด โทษและ พิษภัยของยาเสพติด ตลอดจนสอนวิธีการ ป้องกันตนจากยาเสพติด	4.1 15	4.1 15	23.6 86	37.8 138	30.4 111	100.0 365	3.86 มาก
2. ผู้ปกครองสอนอยู่เสมอว่า ไม่ควรลองเสพยา เสพติด และทำตัวเป็นตัวอย่างดีใน การไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด	1.6 6	1.9 7	13.2 48	28.5 104	54.8 200	100.0 365	4.33 มากที่สุด
3. ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่ลูกอย่างใกล้ชิด มีการตรวจตราเครื่องแต่งกาย และกระเป๋า นักเรียน	5.5 20	12.6 46	38.9 142	27.9 102	15.1 55	100.0 365	3.35 ปาน กลาง
4. ผู้ปกครองสอนวิธีการปฏิเสธยาเสพติด เมื่อถูกชักชวน	9.0 33	9.6 35	29.9 109	32.0 117	19.5 71	100.0 365	3.43 มาก
5. ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ของครอบครัว และ มีการตั้งข้อตกลงหรือตั้งกฎภายในบ้านร่วมกัน	6.3 23	8.2 31	32.3 118	27.7 101	25.2 92	100.0 365	3.58 มาก
6. ครอบครัวอบอุ่น พ่อแม่รักใคร่เอาใจใส่ซึ่ง กันและกัน และเลี้ยงดูลูกด้วยความรัก และ ยุติธรรม	2.5 9	5.8 21	20.0 73	38.6 141	33.1 121	100.0 365	3.94 มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

บทบาทการมีส่วนร่วมใน ภาคปฏิบัติของบ้าน (ครอบครัว) ในด้านการป้องกัน	ระดับการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
7. ผู้ปกครองเป็นคนที่มีความเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็น และให้อภัย ในความผิด แม้จะเป็นความผิดเรื่อง เสพยาเสพติด	5.8 21	9.9 36	30.1 110	33.1 121	21.1 77	100.0 365	3.54 มาก
8. ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการ เลือกคบเพื่อนที่ดี และห้าม นักเรียนคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด	1.1 4	2.2 8	12.6 46	38.9 142	45.2 165	100.0 365	4.25 มากที่สุด
9. ผู้ปกครองเห็นคุณค่าในตัวของ นักเรียน	1.4 5	2.7 10	21.4 78	44.6 163	29.9 109	100.0 365	3.99 มาก
10. ผู้ปกครองส่งเสริม ความสามารถพิเศษของนักเรียน เช่น การให้เรียนดนตรี หรือศิลปะ กีฬา ฯลฯ	3.6 13	6.3 23	21.9 80	34.2 125	34.0 124	100.0 365	3.89 มาก
11. ผู้ปกครองมีการทำกิจกรรม ภายในครอบครัวร่วมกันอย่าง สม่ำเสมอ เช่น การทำงานบ้าน งานครัว ทำสวน เล่นกีฬา ดูหนัง ฟังเพลง หรือเล่นเกม ฯลฯ	3.8 14	11.0 40	32.1 117	30.4 111	22.7 83	100.0 365	3.57 มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

บทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ ของบ้าน (ครอบครัว) ในด้าน การป้องกัน	ระดับการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
12. ผู้ปกครองเข้าใจความเป็นวัยรุ่น และคำนึงถึงความต้องการของลูก	4.7 17	13.4 49	25.2 92	37.8 138	18.9 69	100.0 365	3.53 มาก
13. ผู้ปกครองส่งเสริมให้ลูกเข้าร่วม กิจกรรมของโรงเรียนหรือค่ายที่ เกี่ยวกับยาเสพติด	3.8 14	7.4 27	35.9 131	35.1 128	17.8 65	100.0 365	3.56 มาก
14. ผู้ปกครองเอาใจใส่ในเรื่องการ เรียน โดยคำนึงถึงความสามารถของ นักเรียน และให้อิสระในการ ตัดสินใจ เลือกเรียน	3.0 11	3.8 14	17.3 63	36.7 134	39.2 143	100.0 365	4.05 มาก
15. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับ ทางโรงเรียนในการไปพบปะ หรือ ร่วมประชุมที่โรงเรียน	2.7 10	5.2 19	26.1 95	32.3 118	33.7 123	100.0 365	3.89 มาก

4.5 บทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพติด

ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกันปัญหาเสพติดในวัยรุ่น มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกันของผู้นำศาสนา ด้านการเทศน์สอนนักเรียนเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.70 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมากจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกันของผู้นำศาสนา ด้านคำเทศน์สอนของผู้นำศาสนาปัจจุบันมีส่วนช่วยกล่อมเกลาคิดใจนักเรียนทำให้รู้สึกละเอียดใจ หรือกลัวที่จะเสพยาเสพติด เพราะเป็นข้อห้ามของศาสนา โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกันของผู้นำศาสนา ด้านคำเทศน์สอน ช่วยทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตัวเองและไม่พึงพายาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 เห็นการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน การที่นักเรียนได้ไปฟังผู้นำศาสนาเทศน์ที่วัด โบสถ์ หรือมัสยิด กับพ่อแม่บ่อยๆ

ช่วยทำให้นักเรียนไม่ใช่สิ่งเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 40.6 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

5. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน การที่นักเรียนได้มีโอกาสได้รับฟังคำเทศน์สอนจากผู้นำศาสนา ทำให้นักเรียนไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

6. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน โดยผู้นำศาสนาทำหน้าที่อบรม ฟันฟุจิตใจ สอนการทำสมาธิ หรือนั่งวิปัสสนา เพื่อให้คนห่างไกลยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.72 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

7. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน โดยผู้นำศาสนาเทศน์สอนเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด ผ่านเสียงตามสายในชุมชนให้นักเรียนได้ฟัง โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วม อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.29 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

8. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน ผู้นำศาสนามีการเทศน์สอนเรื่องยาเสพติดผ่านทางรายการวิทยุหรือโทรทัศน์ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.45 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1

9. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน โดยการที่ผู้นำศาสนาจัดกิจกรรมให้ครอบครัวและคนในชุมชนได้ทำเพื่อร่วมกันต่อต้านยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.35 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

10. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน โดยการที่ผู้นำศาสนาตีแผ่ผ่านพับ แผ่นป้ายที่ต่อต้านยาเสพติดในบริเวณวัด เพื่อร่วมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดให้นักเรียนได้เห็น โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

11. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน โดยการที่ผู้นำศาสนาเป็นวิทยากรในค่ายต่อต้านยาเสพติดและใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.49 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

12. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยการที่ผู้นำศาสนาเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต ในการไม่เสพยาเสพติด ทุกชนิด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และเห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมของวัด (ศาสนา) อยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.5)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติด พบว่า บทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ คำเทศน์สอนช่วยทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตัวเองและไม่พึ่งพายาเสพติด โดยมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.97) คำเทศน์สอนของผู้นำศาสนาปัจจุบันมีส่วนช่วยกล่อมเกลาคิดใจนักเรียนทำให้อารมณ์ดีหรือกลัวที่จะเสพยาเสพติด เพราะเป็นข้อห้ามของศาสนา มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.88) การที่นักเรียนได้ไปฟังผู้นำศาสนาเทศน์ที่วัด โบสถ์ หรือมัสยิด กับพ่อแม่บ่อย ๆ ช่วยทำให้นักเรียนไม่ใช้สิ่งเสพติด มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.86) และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการป้องกันปัญหาเสพยาเสพติดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การที่ผู้นำศาสนาเทศน์สอนเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติด ผ่านเสียงตามสายในชุมชนให้นักเรียนได้ฟัง มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.29) (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วม
ในภาคปฏิบัติของวัด (ศาสนา) ในด้านการป้องกัน

บทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ ของวัด (ศาสนา) ในด้านการป้องกัน	ระดับการมีส่วนร่วมใน ภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
1. ผู้นำศาสนาเทศน์สอนนักเรียนเรื่อง เกี่ยวกับยาเสพติด	0.8 3	6.0 22	33.2 121	41.9 153	18.1 66	100.0 365	3.70 มาก
2. คำเทศน์สอนของผู้นำศาสนาปัจจุบันมี ส่วนช่วยกล่อมเกลาคใจของฉันทำให้ฉัน รู้สึกสบายใจ หรือกลัวที่จะเสพยาเสพติด เพราะเป็นข้อห้ามของศาสนา	1.4 5	3.0 11	24.7 90	48.2 176	22.7 83	100.0 365	3.88 มาก
3. คำเทศน์สอนของผู้นำศาสนา ช่วยทำให้ ฉันเห็นคุณค่าในตัวเองและไม่พึ่งพา ยาเสพติด	1.1 4	3.6 13	24.1 88	39.7 145	31.5 115	100.0 365	3.97 มาก
4. การได้ไปฟังผู้นำศาสนาเทศน์ที่วัด โบสถ์ หรือมัสนิดกับพ่อแม่บ่อย ๆ ช่วย ทำให้ฉันไม่ใช้สิ่งเสพติด	2.5 9	3.8 14	26.0 95	40.6 148	27.1 99	100.0 365	3.86 มาก
5. ฉันได้มีโอกาสได้รับฟังคำเทศน์สอน จากผู้นำศาสนา ทำให้ฉันไม่ยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติดทุกชนิด	2.2 8	4.7 17	31.2 114	37.2 136	24.7 90	100.0 365	3.78 มาก
6. มีผู้นำศาสนาทำหน้าที่อบรม ฟันฟูจิตใจ สอนการทำสมาธิ หรือนั่งวิปัสสนา เพื่อให้ คนห่างไกลยาเสพติด	2.2 8	5.2 19	32.9 120	38.1 139	21.6 79	100.0 365	3.72 มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

บทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ ของวัด (ศาสนา) ในด้านการป้องกัน	ระดับการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
7.ฉันได้ยื่นการเทศน์สอนเรื่อง เกี่ยวกับยาเสพติด จากเสียงตาม สายในชุมชน	6.3 23	13.4 49	37.5 137	30.4 111	12.4 45	100.0 365	3.29 ปาน กลาง
8. มีการเทศน์สอนเรื่องยาเสพติดใน รายการวิทยุหรือโทรทัศน์	4.1 15	9.3 34	39.5 144	32.0 117	15.1 55	100.0 365	3.45 มาก
9. ผู้นำศาสนาจัดกิจกรรมให้ ครอบครัวและคนในชุมชนได้ทำ เพื่อร่วมกันต่อต้านยาเสพติด	5.2 19	11.0 40	39.7 145	32.3 118	11.8 43	100.0 365	3.35 ปาน กลาง
10. ฉันเห็นแผ่นพับ แผ่นป้าย ที่ ต่อต้านยาเสพติดในบริเวณวัด	2.5 9	7.4 27	28.2 103	37.8 138	24.1 88	100.0 365	3.74 มาก
11. ฉันเห็นผู้นำศาสนา เป็นวิทยากร ในค่ายต่อต้านยาเสพติด และใช้สื่อ การสอนที่น่าสนใจ	2.7 10	9.9 36	38.1 139	34.5 126	14.8 54	100.0 365	3.49 มาก
12. ผู้นำศาสนาเป็นแบบอย่างที่ดีใน การดำเนินชีวิต ในการไม่เสพ ยาเสพติดทุกชนิด	1.6 6	4.1 15	31.5 115	36.2 132	26.6 97	100.0 365	3.82 มาก

4.6 บทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติด

ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดในวัยรุ่น มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันของครูอาจารย์ทุกคนที่สอนสอดแทรกความรู้เรื่องยาเสพติด และพิษภัยของยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด และปานกลาง จำนวนเท่ากัน คือ 93 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยโรงเรียนเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้เรื่องสารเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.61 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยทางโรงเรียนมีการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับปัญหายาเสพติด รูปแบบต่าง ๆ เช่น อบรมหน้าเสาธง เสียงตามสาย จัดบอร์ด จัดนิทรรศการ แผ่นพับ-ใบปลิว เป็นต้น โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.73 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยทางโรงเรียนมีการตรวจปีสภาวะเพื่อหาสารเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.35 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 27.7 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

5. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยทางโรงเรียนมีกฎ/มาตรการลงโทษนักเรียนที่เสพยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

6. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยโรงเรียนจัดห้องแนะแนวเกี่ยวกับปัญหาสารเสพติดแก่นักเรียน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6

7. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยครูอาจารย์คอยดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียน หรือการไปเยี่ยมนักเรียนที่บ้าน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.47 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

8. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยครูอาจารย์เป็นตัวอย่างดีในการไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

9. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยโรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองสม่ำเสมอ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

10. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยโรงเรียนมีผู้นำ/แกนนำนักเรียน ทำงานด้านการป้องกันยาเสพติด หรือตั้งชมรมส่งเสริมให้นักเรียนร่วมรณรงค์ป้องกันปัญหาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.67 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

11. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยโรงเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ประกวดเรียงความ คำขวัญ วาดภาพ แสดงละคร เป็นต้น โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

12. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยโรงเรียนจัดค่ายอบรมเรื่องสารเสพติดแก่นักเรียน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.42 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 เห็นการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

13. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยโรงเรียนมีครูอาจารย์คอยตรวจตราเครื่องแบบกระเป๋านักเรียน และอยู่เวรตามจุดต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยเฉพาะบริเวณห้องน้ำและที่ลับตา โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.81 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

14. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยมีเพื่อนเตือนหรือห้ามนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 27.4 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

15. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยมีเพื่อนเป็นตัวอย่างดีในการไม่เสพยาเสพติดทุกชนิด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

16. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยนักเรียนมีเพื่อนที่ชักชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์และต่อต้านยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.46 โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

17. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยเพื่อนที่นักเรียนคบไม่มีใครเสพยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.41 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 64.4 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

จากภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.6)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพติด พบว่า บทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ เพื่อนที่นักเรียนคบไม่มีใครเสพยาเสพติดโดยมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.41) ครูอาจารย์เป็นตัวอย่างดีในการไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.04) โรงเรียนมีกฎ/มาตรการลงโทษนักเรียนที่เสพยาเสพติดมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.97) และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพติดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีการตรวจปัสสาวะ เพื่อหาสารเสพติดอย่างต่อเนื่อง มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.35) (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ
ของโรงเรียน (สถานศึกษา) ในด้านการป้องกัน

บทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ ของวัด (ศาสนา) ในด้านการป้องกัน	ระดับการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
1. ครูอาจารย์ที่สอนทุกคนสอดแทรก ความรู้เรื่องยาเสพติดและพิษภัยของ ยาเสพติด	1.1 4	2.2 8	25.5 93	45.7 167	25.5 93	100.0 365	3.92 มาก
2. โรงเรียนเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ ความรู้เรื่องสารเสพติด	2.2 8	5.5 20	38.1 139	37.8 138	16.4 60	100.0 365	3.61 มาก
3. มีการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับปัญหา ยาเสพติดรูปแบบต่าง ๆ เช่น อบรม หน้าเสาธง เลียงตามสาย จัดบอร์ด จัดนิทรรศการ แผ่นพับ-ใบปลิว	2.7 10	5.8 21	28.8 105	40.8 149	21.9 80	100.0 365	3.73 มาก
4. มีการตรวจปัสสาวะเพื่อหา สารเสพติดอย่างต่อเนื่อง	32.6 119	22.7 83	27.7 101	10.7 39	6.3 23	100.0 365	2.35 น้อย
5. มีกฎ/มาตรการลงโทษนักเรียนที่ เสพยาเสพติด	3.0 11	7.4 27	19.2 70	30.4 111	40.0 146	100.0 365	3.97 มาก
6. โรงเรียนจัดห้องแนะแนวเกี่ยวกับ ปัญหาสารเสพติดแก่นักเรียน	4.6 17	10.7 39	34.0 124	31.8 116	18.9 69	100.0 365	3.50 มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

บทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ ของวัด (ศาสนา) ในด้านการป้องกัน	ระดับการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
7. ครูอาจารย์คอยดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียนหรือการไปเยี่ยมนักเรียนที่บ้าน	4.9 18	14.8 54	28.8 105	31.2 114	20.3 74	100.0 365	3.47 มาก
8. ครูอาจารย์เป็นตัวอย่างดีในการไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด	0.8 3	2.5 9	19.7 72	45.5 166	31.5 115	100.0 365	4.04 มาก
9. มีการจัดประชุมผู้ปกครองสม่ำเสมอ	1.9 7	9.6 35	33.4 122	37.5 137	17.6 64	100.0 365	3.59 มาก
10. ในโรงเรียนมีผู้นำ/แกนนำนักเรียนทำงานด้านการป้องกันยาเสพติด หรือตั้งชมรมส่งเสริมให้นักเรียนร่วมรณรงค์ป้องกันปัญหาเสพติด	2.2 8	5.2 19	34.3 125	39.7 145	18.6 68	100.0 365	3.67 มาก
11. มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยาเสพติด เช่น ประกวดเรียงความ คำขวัญ วาดภาพ แสดงละคร เป็นต้น	2.2 8	6.0 22	29.6 108	39.2 143	23.0 84	100.0 365	3.75 มาก
12. จัดค่ายอบรมเรื่องสารเสพติดแก่นักเรียน	3.0 11	11.6 42	41.9 153	27.1 99	16.4 60	100.0 365	3.42 มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

บทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ ของวัด (ศาสนา) ในด้านการป้องกัน	ระดับการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
13. มีครูอาจารย์คอยตรวจตรา เครื่องแบบ กระเป๋านักเรียน และอยู่เวร ตามจุดต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยเฉพาะ บริเวณห้องน้ำและที่ ลับตา	2.2 8	7.1 26	27.1 99	34.5 126	29.1 106	100.0 365	3.81 มาก
14. เพื่อนเตือน หรือห้ามฉันไม่ให้ยุ่ง เกี่ยวกับยาเสพติด	1.6 6	6.8 25	31.0 113	33.2 121	27.4 100	100.0 365	3.78 มาก
15. เพื่อนเป็นตัวอย่างดีในการไม่เสพ ยาเสพติดทุกชนิด	1.6 6	3.9 14	29.6 108	33.4 122	31.5 115	100.0 365	3.89 มาก
16. เพื่อนฉันชักชวนให้เข้าร่วม กิจกรรมรณรงค์และต่อต้านยาเสพติด	4.4 16	11.2 41	37.0 135	28.8 105	18.6 68	100.0 365	3.46 มาก
17. เพื่อนที่ฉันคบไม่มีใครเสพ ยาเสพติด	2.2 8	2.5 9	12.0 44	18.9 69	64.4 235	100.0 365	4.41 มากที่สุด

4.7 บทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพติด

ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกันปัญหาเสพติดในวัยรุ่น มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน โดยภายในชุมชนมีสมาชิกบางคนเป็นวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด และมีการจัดอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดภายในชุมชน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน โดยภายในชุมชนมีอาสาสมัครทำงานด้านการป้องกันยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน โดยภายในชุมชนมีการเผยแพร่ความรู้ด้านยาเสพติดโดยจัดรายการเสียงตามสาย โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการป้องกัน โดยภายในชุมชนมีแผ่นพับ หรือป้ายต่อต้านยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.44 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

5. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยภายในชุมชนมีการจัดกิจกรรม เช่น การแข่งกีฬาในชุมชน ฯลฯ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

6. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยภายในชุมชนมีการเดิน/วิ่ง รมรงค์ เพื่อต่อต้านยาเสพติดในชุมชน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 เห็นการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 เห็นการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

7. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยภายในชุมชนมีการจัดประกวดคำขวัญ วาดภาพ หรือแต่งเรียงความต่อต้าน ยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.10 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4

8. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้าน การป้องกัน โดยผู้นำชุมชนกระตุ้นให้วัยรุ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.33 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมา เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

9. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยในชุมชนมีสนามกีฬา และส่งเสริมการออกกำลังกาย หรือการแข่งขันกีฬาเพื่อต่อต้านยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

10. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยผู้ใหญ่ในชุมชนสอนให้เด็กต่อต้านยาเสพติดทุกประเภท โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.68 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

11. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยผู้ใหญ่ในชุมชนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กในการไม่เสพยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

12. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยในชุมชนมีการควบคุมสถานบริการและแหล่งมั่วสุ่ม เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.42 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

13. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยสมาชิกในชุมชนแจ้งทางครอบครัว โรงเรียน หรือเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นเด็กใช้สารเสพติด หรือมีพฤติกรรมที่เชื่อมโยงถึงพฤติกรรมซื้อ-ขายยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.41 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6

14. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการป้องกัน โดยชุมชนประสานกับทางครอบครัว โรงเรียน สายตรวจ และอาสาสมัคร เพื่อสอดส่องดูแลเด็กและเยาวชนไม่ให้ใช้สารเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.43 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมปานกลาง จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาเห็นการมีส่วนร่วมมาก จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 เห็นการมีส่วนร่วมมากที่สุดจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 เห็นการมีส่วนร่วมน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 เห็นการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

จากภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนปฏิบัติ ด้านการป้องกันปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นการมีส่วนร่วมของชุมชนอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.7)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนปฏิบัติการป้องกันปัญหาเสพติด พบว่า บทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนปฏิบัติการป้องกันปัญหาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ภายในชุมชนมีสนามกีฬา และส่งเสริมการออกกำลังกาย หรือการแข่งขันกีฬาเพื่อต่อต้านยาเสพติด (ค่าเฉลี่ย = 3.68) ผู้ใหญ่ในชุมชนสอนให้เด็กต่อต้านยาเสพติดทุกประเภท (ค่าเฉลี่ย = 3.68) ผู้ใหญ่ในชุมชนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กในการไม่เสพยาเสพติด (ค่าเฉลี่ย = 3.59) ภายในชุมชนมีการจัดกิจกรรม เช่น การแข่งขันกีฬาในชุมชน ฯลฯ (ค่าเฉลี่ย = 3.52) และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของชุมชนต่อการมีส่วนร่วมในขั้น

ปฏิบัติการป้องกันปัญหาเสฟติดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ชุมชนมีการจัดประกวดคำขวัญ วาดภาพ หรือแต่งเรียงความต่อต้านยาเสฟติด (ค่าเฉลี่ย = 3.10) (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ
ของชุมชน ด้านการป้องกัน

บทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ ของชุมชน ด้านการป้องกัน	ระดับการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
1. ในชุมชนมีสมาชิกบางคนเป็นวิทยากร ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสฟติด และมีการจัด อบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสฟติด ภายในชุมชน	6.3 23	12.1 44	39.7 145	32.6 119	9.3 34	100.0 365	3.27 ปาน กลาง
2. มีอาสาสมัครทำงานด้านการป้องกัน ยาเสฟติด ภายในชุมชน	5.2 19	10.4 38	38.4 140	34.5 126	11.5 42	100.0 365	3.37 ปาน กลาง
3. ภายในชุมชนมีการเผยแพร่ความรู้ด้าน ยาเสฟติดโดยจัดรายการเสียงตามสาย ภายในชุมชน	6.0 22	11.0 40	37.0 135	36.7 134	9.3 34	100.0 365	3.32 ปาน กลาง
4. มีแผ่นพับ หรือป้ายต่อต้านยาเสฟติด ภายในชุมชน	4.4 16	11.5 42	33.2 121	37.5 137	13.4 49	100.0 365	3.44 มาก
5. มีการจัดกิจกรรม เช่น การแข่งกีฬาใน ชุมชน ฯลฯ	4.6 17	9.6 35	33.7 123	32.9 120	19.2 70	100.0 365	3.52 มาก
6. มีการเดิน/วิ่ง รณรงค์เพื่อต่อต้าน ยาเสฟติดในชุมชน	4.9 18	11.5 42	37.8 138	32.1 117	13.7 50	100.0 365	3.38 ปาน กลาง
7. ชุมชนจัดประกวดคำขวัญ วาดภาพ หรือแต่งเรียงความต่อต้านยาเสฟติด	7.4 27	20.8 76	37.3 136	23.5 86	11.0 40	100.0 365	3.10 ปาน กลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

บทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ ของชุมชน ด้านการป้องกัน ยาเสพติด	ระดับการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
8. ผู้นำชุมชนกระตุ้นให้วัยรุ่นได้เข้ามามี ส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด	4.9 18	14.5 53	37.3 136	29.0 106	14.3 52	100.0 365	3.33 ปาน กลาง
9. ชุมชนมีสนามกีฬา และส่งเสริมการ ออกกำลังกาย หรือการแข่งขันกีฬาเพื่อ ต่อต้านยาเสพติด	2.8 10	9.0 33	30.4 111	33.4 122	24.4 89	100.0 365	3.68 มาก
10. ผู้ใหญ่ในชุมชนสอนให้เด็กต่อต้าน ยาเสพติดทุกประเภท	3.0 11	7.4 27	31.5 115	34.3 125	23.8 87	100.0 365	3.68 มาก
11. ผู้ใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กในการ ไม่เสพยาเสพติด	4.4 16	9.0 33	30.7 112	35.1 128	20.8 76	100.0 365	3.59 มาก
12. ในชุมชนมีการควบคุมสถานบริการ และแหล่งมั่วสุม เพื่อป้องกันการแพร่ ระบาดของยาเสพติด	5.5 20	11.2 41	32.9 120	36.7 134	13.7 50	100.0 365	3.42 มาก
13. คนในชุมชน แจ้งทางครอบครัว โรงเรียน หรือเจ้าหน้าที่ เมื่อพบเห็นเด็ก ใช้สารเสพติด หรือมีพฤติกรรมที่ เชื่อมโยงถึงพฤติกรรม ชื้อ-ขายยาเสพติด	4.6 17	12.9 47	33.4 122	35.1 128	14.0 51	100.0 365	3.41 มาก
14. ชุมชนประสานกับทางครอบครัว โรงเรียน สายตรวจ และอาสาสมัคร เพื่อ สอดส่องดูแลเด็กและเยาวชนไม่ให้ใช้ สารเสพติด	3.8 14	11.0 40	37.8 138	33.2 121	14.2 52	100.0 365	3.43 มาก

4.8 พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

4.8.1 การใช้สารเสพติดในรอบปี

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 90.7 ไม่ใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สารเสพติดในรอบปีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 (ตารางที่ 4.8.1)

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละ การใช้สารเสพติดของกลุ่มตัวอย่างในรอบปี

กลุ่มตัวอย่าง	การใช้สารเสพติดในรอบปี	
	จำนวน	ร้อยละ
ใช้	34	9.3
ไม่ใช้	331	90.7
รวม	365	100.0

4.8.2 พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชนิดของสารเสพติด

จากการศึกษาพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชนิดของสารเสพติด ซึ่งประกอบด้วยชนิดของสารเสพติด จำนวน 19 ชนิด ได้แก่ บุหรี่ เหล้า เบียร์ ไวน์ กัญชา ยาบ้า ยาอี ยาเค ยาเลิฟ ยาปลอมประสาท ยานอนหลับ เฮโรอีน มอร์ฟิน เมธาโดน ฟีน โคเคน ไบกระท่อม สารระเหย และอื่น ๆ (กาแฟ) ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

จากการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชนิด พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้สารเสพติด จำนวน 34 คน มีการใช้สารเสพติด จำนวน 7 ชนิด ดังนี้

1. บุหรี่ จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สารเสพติดประเภทบุหรี่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4
2. เหล้า จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สารเสพติดประเภทเหล้า จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0

3. เบียร์ จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สารเสพติดประเภทเบียร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5
4. ไวน์ จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สารเสพติดประเภทไวน์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7
5. กล้วยา จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สารเสพติดประเภทกล้วยา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3
6. ยานอนหลับ จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สารเสพติดประเภทยานอนหลับ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5
7. อื่น ๆ (กาแฟ) จากการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้สารเสพติดประเภทกาแฟ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

จำนวน ร้อยละ การใช้สารเสพติดของกลุ่มตัวอย่างในรอบปี จำแนกตามชนิดของสารเสพติด

ชนิดของสารเสพติด	พฤติกรรมการใช้สารเสพติดในรอบปี					
	ไม่ใช้		ใช้		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุหรี่	360	98.6	5	1.4	365	100.0
เหล้า	354	97.0	11	3.0	365	100.0
เบียร์	354	94.5	20	5.5	365	100.0
ไวน์	348	95.3	17	4.7	365	100.0
กัญชา	364	99.7	1	0.3	365	100.0
ยาบ้า	365	100.0	0	0.0	365	100.0
ยาอี	365	100.0	0	0.0	365	100.0
ยาเค	365	100.0	0	0.0	365	100.0
ยาเลิฟ	365	100.0	0	0.0	365	100.0
ยากล่อมประสาท	365	100.0	0	0.0	365	100.0
ยานอนหลับ	363	99.5	2	0.5	365	100.0
เฮโรอีน	365	100.0	0	0.0	365	100.0
มอร์ฟีน	365	100.0	0	0.0	365	100.0
เมธาโคน	365	100.0	0	0.0	365	100.0
ฝิ่น	365	100.0	0	0.0	365	100.0
โคเคน	365	100.0	0	0.0	365	100.0
ใบกระท่อม	365	100.0	0	0.0	365	100.0
สารระเหย	365	100.0	0	0.0	365	100.0
อื่น ๆ (กาเฟ)	364	99.7	1	0.3	365	100.0

5. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปริมาณการเสพกัญชาต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ คือ เสพกัญชาปริมาณ 1 บ้องต่อเดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

6. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปริมาณใช้ยานอนหลับต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ คือ ทานยานอนหลับปริมาณ 1 เม็ดต่อเดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ทานยานอนหลับปริมาณ 2 เม็ดต่อเดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

7. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปริมาณการดื่มกาแฟต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ คือ ดื่มกาแฟปริมาณ 4 ถ้วยต่อเดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ปริมาณการใช้สารเสพติดของกลุ่มตัวอย่างต่อเดือน

สารเสพติดที่ใช้	ปริมาณการใช้/เดือน	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
บุหรื	0	360	98.6	
	1 มวน	3	0.8	
	50 มวน	1	0.3	
	90 มวน	1	0.3	
รวม		365	100.0	0.39
เหล้า	0 แก้ว	354	97.0	
	1 แก้ว	4	1.1	
	3 แก้ว	1	0.3	
	5 แก้ว	1	0.3	
	7 แก้ว	1	0.3	
	8 แก้ว	2	0.5	
	12 แก้ว	1	0.3	
	15 แก้ว	1	0.3	
	รวม		365	100.0

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สารเสพติดที่ใช้	ปริมาณการใช้/เดือน	จำนวน/คน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
เบียร์	0 แก้ว	345	94.5	
	1 แก้ว	4	1.1	
	2 แก้ว	3	0.8	
	3 แก้ว	1	0.3	
	4 แก้ว	1	0.3	
	5 แก้ว	2	0.5	
	6 แก้ว	2	0.5	
	8 แก้ว	1	0.3	
	12 แก้ว	1	0.3	
	13 แก้ว	1	0.3	
	16 แก้ว	1	0.3	
	20 แก้ว	1	0.3	
	25 แก้ว	1	0.3	
	35 แก้ว	1	0.3	
	รวม		365	100.0
ไวน์	0 แก้ว	348	95.3	
	1 แก้ว	5	1.4	
	2 แก้ว	2	0.5	
	3 แก้ว	1	0.3	
	4 แก้ว	1	0.3	
	5 แก้ว	2	0.5	
	7 แก้ว	1	0.3	
	12 แก้ว	1	0.3	
	15 แก้ว	1	0.3	
	20 แก้ว	3	0.8	
	รวม		365	100.0

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

สารเสพติดที่ใช้	ปริมาณการใช้/เดือน	จำนวน/คน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย
กัญชา	0 บ๊อง	364	99.7	
	1 บ๊อง	1	0.3	
รวม		365	100.0	0.00
ยานอนหลับ	0 เม็ด	363	99.5	
	1 เม็ด	1	0.3	
	2 เม็ด	1	0.3	
รวม		365	100.0	0.01
กาแฟ	0 แก้ว	364	99.7	
	4 แก้ว	1	0.3	
รวม		365	100.0	0.01

4.9 บทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขของผู้ปกครองในการให้การยอมรับสภาพการติดยาเสพติดของลูก และให้ความช่วยเหลือ โดยไม่ด่าว่าซ้ำเติม แต่ให้ความรัก และการเอาใจใส่มากขึ้น เพื่อให้ลูกได้เริ่มต้นปรับปรุงแก้ไขตัวเอง โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.21 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และเห็นด้วยน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของ บ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขของผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการช่วยเหลือเมื่อลูกติดยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากและปานกลาง จำนวน 13 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 เห็นด้วยน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของ บ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขของผู้ปกครองในการส่งลูกเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และเป็นกำลังใจให้ลูกในการเลิกยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเห็นด้วยน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน(ครอบครัว)ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขของผู้ปกครอง ในการปรับสภาพแวดล้อมใหม่ให้กับลูก เช่น เปลี่ยน/ย้ายที่อยู่ ที่เรียน เพื่อง่ายต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.94 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 และเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.9)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการแก้ไขปัญหาเสพติด พบว่า บทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการแก้ไขปัญหาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการช่วยเหลือเมื่อลูกติดยาเสพติด โดยมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.53) การที่ผู้ปกครองส่งลูกเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และ

เป็นกำลังใจให้ลูกในการเลิกยาเสพติด มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.32) การที่ผู้ปกครองสามารถยอมรับสภาพการติดยาเสพติดของลูก และให้ความช่วยเหลือ โดยไม่ด่าว่าซ้ำเติม แต่ให้ความรัก และการเอาใจใส่มากขึ้น เพื่อให้ลูกได้เริ่มต้นปรับปรุงแก้ไขตัวเอง มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.21) และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การที่ผู้ปกครองปรับสภาพแวดล้อมใหม่ให้กับลูก เช่น เปลี่ยน/ย้ายที่อยู่ ที่เรียน เพื่อง่ายต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.94) (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติของบ้าน (ครอบครัว) ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด

บทบาทการมีส่วนร่วม ในภาคปฏิบัติของบ้าน (ครอบครัว) ด้านการแก้ไข	ระดับการมีส่วนร่วม					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
1. ผู้ปกครองสามารถยอมรับสภาพการติดยาเสพติดของลูก และให้ความช่วยเหลือ โดยไม่ด่าว่าซ้ำเติม แต่ให้ความรัก และการเอาใจใส่มากขึ้น เพื่อให้ลูกได้เริ่มต้นปรับปรุงแก้ไขตัวเอง	20.6 7	2.9 1	38.3 13	23.5 8	14.7 5	100.0 34	3.21 ปาน กลาง
2. ผู้ปกครองให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการช่วยเหลือเมื่อลูกติดยาเสพติด	5.8 2	2.9 1	38.3 13	38.3 13	14.7 5	100.0 34	3.53 มาก
3. ผู้ปกครอง ส่งลูกเข้ารับการรักษาบำบัดฟื้นฟู และเป็นกำลังใจให้ลูกในการเลิกยาเสพติด	11.8 4	8.8 3	35.3 12	23.5 8	20.6 7	100.0 34	3.32 ปาน กลาง
4. ผู้ปกครองปรับสภาพแวดล้อมใหม่ให้กับลูก เช่น เปลี่ยน/ย้ายที่อยู่ ที่เรียน เพื่อง่ายต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	17.6 6	17.6 6	32.4 11	20.6 7	11.8 4	100.0 34	2.94 ปาน กลาง

4.10 บทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการแก้ไขของผู้นำศาสนาที่มีการแจ้งให้ผู้ปกครอง หรือโรงเรียนทราบเมื่อพบว่านักเรียนเสพยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.18 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 เห็นด้วยน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการแก้ไขของผู้นำศาสนาที่ได้จัดสถานที่สำหรับการบำบัดรักษาเยาวชนที่ติดยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการแก้ไขของผู้นำศาสนาที่ให้การฟื้นฟูเยาวชนที่ติดยาเสพติดด้วยกิจกรรมทางศาสนา โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการแก้ไขของผู้นำศาสนาให้สถานที่พักพิงสำหรับเยาวชนที่เลิกยาเสพติดแต่ไม่พร้อมที่จะกลับไปดำเนินชีวิตในครอบครัวหรือสังคม โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.32 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 เห็นด้วยมากจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 เห็นด้วยน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.10)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการแก้ไขปัญหาเสพติด พบว่า บทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการแก้ไขปัญหาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ผู้นำศาสนา จัดสถานที่สำหรับการบำบัดรักษาเยาวชนที่ติดยาเสพติด และผู้นำศาสนาให้การฟื้นฟูเยาวชนที่ติดยาเสพติดด้วยหลักธรรมทางศาสนา โดยมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.50) เช่นเดียวกัน การที่ผู้นำศาสนาให้สถานที่พักพิงสำหรับเยาวชนที่ติดยาเสพติดแต่ไม่พร้อมที่จะกลับไปดำเนินชีวิตในครอบครัวหรือสังคม มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.32) และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของวัด (ศาสนา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติการแก้ไขปัญหาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การที่ผู้นำศาสนาแจ้งให้ผู้ปกครอง หรือโรงเรียนทราบเมื่อพบว่า นักเรียนเสพยาเสพติด มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.18) (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมในภาคปฏิบัติ
ของวัด (ศาสนา) ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด

บทบาทการมีส่วนร่วม ในภาคปฏิบัติของวัด (ศาสนา) ด้านการแก้ไข	ระดับการมีส่วนร่วม					รวม	ค่า เฉลี่ย/ การ แปล ผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
1. ผู้นำศาสนาแจ้งให้ผู้ปกครอง หรือโรงเรียนทราบเมื่อพบว่า นักเรียนเสพยาเสพติด	8.8 3	14.7 5	35.3 12	29.4 10	11.8 4	100.0 34	3.18 ปาน กลาง
2. ผู้นำศาสนา จัดสถานที่สำหรับ ให้การบำบัดรักษาเยาวชนที่ติด ยาเสพติด	2.9 1	11.8 4	29.4 10	35.3 12	20.6 7	100.0 34	3.50 มาก
3. ผู้นำศาสนาให้การฟื้นฟู เยาวชนที่ติดยาเสพติดด้วย กิจกรรมทางศาสนา	2.9 1	8.8 3	47.1 16	20.6 7	20.6 7	100.0 34	3.50 มาก
4. ผู้นำศาสนาให้สถานที่พักพิง สำหรับเยาวชนที่เลิกยาเสพติดแต่ ไม่พร้อมที่จะกลับไปดำเนินชีวิต ในครอบครัวหรือสังคม	2.9 1	11.8 4	53.0 18	14.7 5	17.6 6	100.0 34	3.32 ปาน กลาง

4.11 บทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วม ในขั้นตอนการปฏิบัติด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขของโรงเรียน โดยการเชิญผู้ปกครองมาพบและขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนที่ติดยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขของโรงเรียน โดยการส่งตัวนักเรียนที่เสพยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษา โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขของโรงเรียนเมื่อพบนักเรียนที่ค้ายาเสพติด จะทำการนำส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.12 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 เห็นด้วยน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

4. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขของโรงเรียนโดยการให้โอกาสนักเรียนในการกลับเข้ามาศึกษาต่อหลังได้รับการบำบัดแล้ว โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.21 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

5. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขของโรงเรียน โดยจัดให้มีกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.41 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 เห็นด้วยน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

6. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไข โดยในโรงเรียนมีเพื่อนที่แนะนำให้บอกผู้ใหญ่ให้ทราบที่นักเรียนติดยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.18 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และเห็นด้วยน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8

7. ผลการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไข โดยที่โรงเรียนมีเพื่อนแนะนำ หรือพานักเรียนไปรับการบำบัดรักษา ยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.41 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6

เห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และเห็นด้วยน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.13)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่า บทบาทโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติ การแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ การเชิญผู้ปกครองมาพบและขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนที่ติดยาเสพติด โดยมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.59) การจัดกิจกรรมเพื่อให้ นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.41) การมีเพื่อนแนะนำ หรือพานักเรียนไปรับการบำบัดรักษายาเสพติด มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.41) และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การนำนักเรียนที่ติดยาเสพติดส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.12) (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมในขั้นตอน
การปฏิบัติของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ด้านการแก้ไขปัญหาเสพติด

บทบาทการมีส่วนร่วม ในภาคปฏิบัติของโรงเรียน ด้านการแก้ไข	ระดับการมีส่วนร่วม					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
1. เชิญผู้ปกครองมาพบและขอ ความร่วมมือในการช่วยเหลือ นักเรียนที่ติดยาเสพติด	2.9 1	5.9 2	38.2 13	32.4 11	20.6 7	100.0 34	3.59 มาก
2. ส่งตัวนักเรียนที่เสพยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษา	8.8 3	11.8 4	41.2 14	17.6 6	20.6 7	100.0 34	3.29 ปาน กลาง
3. พบนักเรียนที่ค้ายาเสพติด มี การนำส่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ	5.9 2	14.7 5	52.9 18	14.7 5	11.8 4	100.0 34	3.12 ปาน กลาง
4. ให้ออกาสนักเรียนในการกลับ เข้ามาศึกษาต่อหลังได้รับการ บำบัดแล้ว	2.9 1	14.7 5	50.0 17	20.6 7	11.8 4	100.0 34	3.21 ปาน กลาง
5. จัดให้มีกิจกรรมเพื่อให้ นักเรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์	2.9 1	8.8 3	44.1 15	32.4 11	11.8 4	100.0 34	3.41 มาก
6. เพื่อนแนะนำให้ฉันบอกผู้ใหญ่ ให้ทราบว่าฉันติดยาเสพติด	14.7 5	8.8 3	32.4 11	23.5 8	20.6 7	100.0 34	3.18 ปาน กลาง
7. เพื่อนแนะนำ หรือพาฉันไปรับ การบำบัดรักษาเสพติด	8.8 3	5.9 2	41.2 14	26.5 9	17.6 6	100.0 34	3.41 มาก

4.12 บทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ผลการศึกษเกี่ยวกับ บทบาทของชุมชนต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีดังนี้

1. ชุมชนมีการจัดกิจกรรม และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 เห็นด้วยน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

2. ชุมชนให้โอกาสผู้ที่ ละ เลิก ยาเสพติด และยอมรับกลับมาอยู่ร่วมสังคม โดยไม่ต้องขอร้องเกียจ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 เห็นด้วยน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

3. มีเจ้าหน้าที่ตรวจค้นสถานเริงรมย์ และแหล่งมั่วสุ่มยาเสพติดภายในชุมชน โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมาก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 เห็นด้วยน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9

4. คนในชุมชนมีการติดตามเฝ้าระวังยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ โดยภาพรวมของการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.50 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมาเห็นด้วยมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 เห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 เห็นด้วยน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และเห็นด้วยน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าชุมชนมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติดอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.14)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่า บทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากันทั้ง 3 บทบาท ได้แก่ ชุมชนมีการจัดกิจกรรม และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.53) คนในชุมชนให้โอกาสผู้ที่ ละ เลิก ยาเสพติด และยอมรับกลับมาอยู่ร่วมสังคม โดยไม่ตั้งข้อรังเกียจ มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.53) มีเจ้าหน้าที่ตรวจค้นสถานเริงรมย์ และแหล่งมั่วสุม ยาเสพติดภายในชุมชน มีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.53) และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติ ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ คนในชุมชนมีการติดตามเฝ้าระวังยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอมีส่วนร่วมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.50) (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมในขั้นตอน
การปฏิบัติของชุมชน ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด

บทบาทการมีส่วนร่วม ในภาคปฏิบัติของชุมชน ด้านการแก้ไข	ระดับการมีส่วนร่วม					รวม	ค่าเฉลี่ย/ การ แปลผล
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด		
1. ชุมชนมีการจัดกิจกรรม และ ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	5.9 2	8.8 3	35.3 12	38.2 13	11.8 4	100.0 34	3.53 มาก
2. คนในชุมชนให้โอกาสผู้ที่ ละ เลิก ยาเสพติด และยอมรับกลับมา อยู่ร่วมสังคม โดยไม่ตั้งข้อรังเกียจ	2.9 1	5.9 2	47.1 16	23.5 8	20.6 7	100.0 34	3.53 มาก
3. มีเจ้าหน้าที่ตรวจค้นสถาน เรีงรมย์ และแหล่งมั่วสุม ยาเสพติดภายในชุมชน	2.9 1	14.7 5	26.5 9	41.2 14	14.7 5	100.0 34	3.53 มาก
4. คนในชุมชนมีการติดตามเฝ้า ระวังยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ	5.9 2	5.9 2	38.2 13	26.5 9	23.5 8	100.0 34	3.50 มาก

4.13 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น และผลการทดสอบสมมติฐาน

4.13.1 การแทนค่าคะแนนตัวแปรในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น โดยแทนค่าคะแนนตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปรดังนี้

ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล	เกณฑ์การให้คะแนน
เพศ	ระบุตามความจริง
อายุ	ระบุตามอายุจริง ตั้งแต่ 11-17 ปี
ผลการเรียน	ระบุตามผลการเรียนจริง ตั้งแต่ 1.98-4.00
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อสัปดาห์	ระบุตามที่ได้รับจริง ตั้งแต่ 150 – 1,000 บาท
จำนวนพี่น้อง	ระบุตามจำนวนจริง ตั้งแต่ 1 – 5 คน
ลำดับของการเป็นบุตร	ระบุตามลำดับจริง ตั้งแต่ลำดับที่ 1- 5
ลักษณะการอาศัยอยู่	ระบุตามการพักอาศัยอยู่จริง
ตัวแปรปัจจัยด้านลักษณะและบทบาท	เกณฑ์การให้คะแนน
ลักษณะของวัยรุ่น	ลงตามค่าคะแนนรวม ข้อที่ 1 - 10
ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	ลงตามค่าคะแนนรวม ข้อที่ 1 - 12
บทบาทของบ้านต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน	ลงตามค่าคะแนนรวม ข้อที่ 1 - 15
บทบาทของวัดต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน	ลงตามค่าคะแนนรวม ข้อที่ 1 - 12
บทบาทของโรงเรียนต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน	ลงตามค่าคะแนนรวม ข้อที่ 1 - 17
บทบาทของชุมชนต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน	ลงตามค่าคะแนนรวม ข้อที่ 1 - 14

ตารางที่ 4.13 * ตารางอยู่ในแนวนอน***

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัวในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อการศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่าง
บทบาทของบ้าน วัด โรงเรียน ชุมชน (บวรชน) ต่อการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในวัยรุ่น

4.13.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการใช้สารเสพติดในวัยรุ่น ในสมการวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณซึ่งมีตัวแปรอิสระ 13 ตัวแปร และตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการใช้สารเสพติด (ใช้/ไม่ใช้) พบว่า ตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ บทบาทของบ้าน วัด โรงเรียน ชุมชน (บวรชน) ต่อการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในวัยรุ่น อยู่ในระดับปานกลาง และตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 14.8 ($R^2 = .148$) โดยพบว่า มี 5 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดในวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ เพศ อายุ การอยู่อาศัย ลักษณะของวัยรุ่น และการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติของบ้าน ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติด

เพศ พบว่า เพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่ต่างกัน

อายุ พบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า นักเรียนมีอายุต่างกันจะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่ต่างกัน

ลักษณะการอยู่อาศัย พบว่า ลักษณะการอยู่อาศัยของนักเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการใช้สารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า นักเรียนที่อาศัยอยู่กับบิดามารดามีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่านักเรียนที่อาศัยอยู่กับบุคคลอื่น

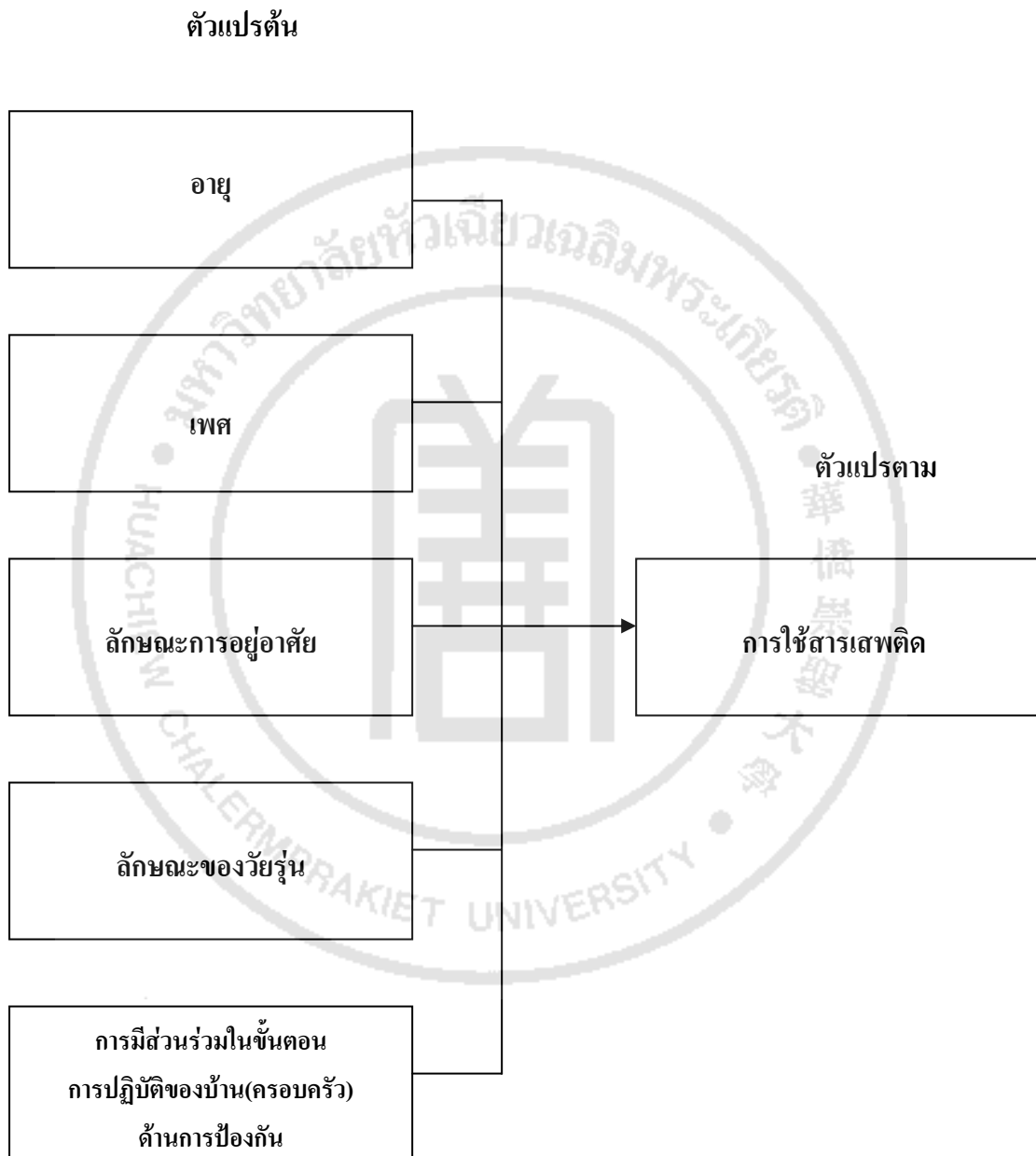
ลักษณะของวัยรุ่น พบว่า ลักษณะของวัยรุ่นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ยิ่งนักเรียนมีลักษณะของความเป็นวัยรุ่นมาก นักเรียนก็จะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากขึ้นตามไปด้วย

การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติของบ้าน (ครอบครัว) พบว่า การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติของบ้าน ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดในวัยรุ่น มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ยิ่งทางบ้าน (ครอบครัว) มีส่วนร่วมปฏิบัติ ด้านการป้องกันมากขึ้นเท่าไร โอกาสที่นักเรียนจะใช้สารเสพติดก็จะยิ่งลดน้อยลง

สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น คือ เพศ อายุ ลักษณะการอยู่อาศัย ลักษณะของความเป็นวัยรุ่น และการมีส่วนร่วมในขั้นตอนการปฏิบัติของบ้าน (ตารางที่ 4.16)

แผนภูมิที่ 4.1

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น

ตารางที่ 4.16
ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ
กับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
1. เพศ	.090	.031	.151	2.894	.004**
2. อายุ	.042	.016	.146	2.704	.007**
3. ผลการเรียน	-.040	.030	-.070	-1.330	.184
4. ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ	-.003	.025	-.006	-.124	.902
5. จำนวนพี่น้อง	.004	.022	.010	.183	.855
6. ลำดับที่ของการเป็นบุตร	-.004	.015	-.017	-.302	.763
7. ลักษณะการอาศัยอยู่	.066	.021	.163	3.207	.001***
8. ลักษณะของวัยรุ่น	.008	.003	.153	2.623	.009**
9. ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู	.001	.003	.012	.198	.843
10. บทบาทของบ้าน ต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน	-.005	.002	-.171	-2.714	.007**
11. บทบาทของวัดต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน	-.002	.003	-.057	-.784	.433
12. บทบาทของร.ร.ต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน	.001	.002	.036	.498	.619
13. บทบาทของชุมชน ต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน	.003	.002	.098	1.418	.157

$R = .385$ $R^2 = .148$ $R_{adj.} = .117$ $F = 4.702$ $Sig = .000$

*** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.14 ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ผู้ศึกษาได้ทำการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เพื่อวิเคราะห์ในสมการถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression) โดยกำหนดตัวแปรทั้งหมด 14 ตัวแปร เป็นตัวแปรต้น 13 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ผลการเรียน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ จำนวนพี่น้อง ลำดับที่ของการเป็นบุตร ลักษณะการอาศัยอยู่ ลักษณะของวัยรุ่น ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู บทบาทของบ้านต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน บทบาทของวัดต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน บทบาทของโรงเรียนต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน บทบาทของชุมชนต่อการมีส่วนร่วมป้องกัน ส่วนตัวแปรตามมี 1 ตัวแปร ได้แก่ พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น (ใช้/ไม่ใช้) ผลการทดสอบและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ปรากฏตามตารางที่ 4.16 – 4.17 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาของบ้าน (ครอบครัว) มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรม (ใช้/ไม่ใช้) ยาเสพติดของวัยรุ่น

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมป้องกันปัญหาของบ้าน (ครอบครัว) ต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น พบว่า การมีส่วนร่วมของบ้าน (ครอบครัว) มีผลเชิงลบต่อการ ใช้สารเสพติดของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ บ้าน (ครอบครัว) ที่มีส่วนร่วมในการป้องกันมาก บุตรหลานจะมีโอกาสในการใช้สารเสพติดน้อย แสดงว่า บ้าน (ครอบครัว) ที่มีการสอนบุตรหลานอยู่เสมอว่าไม่ควรลองเสพยาเสพติด และทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดี ในการไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติดทุกชนิด ให้คำแนะนำในการเลือกคบเพื่อนที่ดี ห้ามคบเพื่อนที่คิดยาเสพติด การเอาใจใส่ในเรื่องการเรียน โดยคำนึงถึงความสามารถของบุตรหลาน ให้อิสระในการตัดสินใจที่จะเลือกเรียนได้ตามความถนัด การที่ครอบครัวมีความรักใคร่เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน การเลี้ยงดูบุตรหลานด้วยความรัก ความอบอุ่น และยุติธรรม เห็นคุณค่าของบุตรหลาน ส่งเสริมความสามารถพิเศษ ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด สอนวิธีการป้องกันตนจากยาเสพติด ก็จะทำให้บุตรหลานมีการใช้สารเสพติดน้อย

สมมติฐานที่ 2 การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายของวัด มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรม (ใช้/ไม่ใช้) ยาเสพติดของวัยรุ่น

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมป้องกันปัญหายของวัด (ศาสนา) ต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น พบว่า การมีส่วนร่วมของวัด (ศาสนา) มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น แสดงว่า การที่วัด (ศาสนา) มีส่วนร่วมป้องกันมากจะส่งผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดน้อยลง

สมมติฐานที่ 3 การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายของโรงเรียน มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรม (ใช้/ไม่ใช้) ยาเสพติดของวัยรุ่น

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมป้องกันปัญหายของโรงเรียน (สถาบันการศึกษา) ต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น พบว่า การมีส่วนร่วมป้องกันปัญหายของโรงเรียน(สถาบันการศึกษา) มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น แสดงว่าการที่โรงเรียนมีส่วนร่วมป้องกันมาก จะส่งผลให้วัยรุ่นมีการใช้สารเสพติดมาก ดังนั้น การที่โรงเรียนจะมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากหรือน้อย ก็ไม่ได้ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดลดน้อยลง

สมมติฐานที่ 4 การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายของชุมชน มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรม(ใช้/ไม่ใช้) ยาเสพติดของวัยรุ่น

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมป้องกันปัญหายของชุมชน ต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น พบว่า การมีส่วนร่วมป้องกันปัญหายของชุมชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น แสดงว่า การที่ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในวัยรุ่นมากหรือน้อยก็ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษายทบาท บ้าน วัด โรงเรียน ชุมชน (บวรชน) ต่อการมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในวัยรุ่น พบว่า การมีส่วนร่วมของบ้าน (ครอบครัว) มีความสัมพันธ์ต่อการใช้สารเสพติดของวัยรุ่น (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17
ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	การกระทำบทบาท	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาของบ้าน มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรม (ใช้/ไม่ใช้) ยาเสพติดของวัยรุ่น	✓	
สมมติฐานที่ 2 การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาของวัด มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรม(ใช้/ไม่ใช้) ยาเสพติดของวัยรุ่น		✓
สมมติฐานที่ 3 การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาของโรงเรียน มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรม (ใช้/ไม่ใช้) ยาเสพติดของวัยรุ่น		✓
สมมติฐานที่ 4 การมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาของชุมชน มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อพฤติกรรม(ใช้/ไม่ใช้) ยาเสพติดของวัยรุ่น		✓